

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Grzegorz Woźniak

Protokolant: Arleta Agata

przy udziale Prokuratora Edyty Ulatowskiej-Stojak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3.04.2017 r.

sprawy przeciwko

J. P. urodz. (...) w W.

syna R. i K. z d. D.

oskarżonego o to, że: w okresie od bliżej nieustalonej daty do dnia 25.02.2016 roku w J., woj. (...) wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 r. posiadał znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o wadze około 2 kilogramów, czym czynił przygotowania do popełnienia przestępstwa z art. 56 ust. 3 cytowanej ustawy, polegającego na wprowadzeniu do obrotu znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o łącznej wadze około 2 kilogramów, z których można uzyskać co najmniej 2.000 sztuk handlowych tej substancji psychotropowej,

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 i 2 w zb. z art. 57 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k.

orzeka

I. W ramach zarzucanego oskarżonemu J. P. w akcie oskarżenia czynu uznaje go za winnego tego, że w miejscu i w czasie, jak w zarzucie wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 r. posiadał znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o wadze 1.932,89 grama netto, co stanowi przestępstwo z art. 62 ust. 1 i 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na mocy art. 62 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

II. Na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 k.k. wykonanie kary wymierzonej oskarżonemu w punkcie I wyroku warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat próby.

III. Na mocy art. 72 § 1 pkt 4 k.k. zobowiązuje oskarżonego do wykonywania pracy zarobkowej, nauki lub przygotowania się do zawodu.

IV. Na mocy art. 73 § 1 k.k. oddaje oskarżonego pod dozór kuratora.

V. Na mocy art. 70 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych wymienionych w wykazie na k. 38 pod pozycjami 3 - 9, poprzez ich zniszczenie.

VI. Na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. oraz art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust 1 Ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 4.000 (czterech tysięcy) złotych z tytułu

zwrotu części kosztów sądowych, a w pozostałej części zwalnia go z obowiązku ich zwrotu i przejmuje je na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 529/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 3 kwietnia 2017 r.

Sąd, na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego podczas rozprawy głównej ustalił następujący stan faktyczny:

W bliżej nieustalonym dniu oskarżony J. P. nabył około 2.000 gram amfetaminy. W dniu 25 lutego 2016 r. podczas przeszukania balkonu znajdującego się za pokojem zajmowanym przez niego w mieszkaniu w J. przy ul. (...) ujawniono torby foliowe, w których znajdowało się łącznie 1.932,89 gram amfetaminy. Nie ustalono, by oskarżony miał zamiar uczestniczyć w sprzedaży tej substancji psychotropowej innym osobom.

Dowód:

- protokół przeszukania (k.4-8),
- protokół oględzin (k.17-18),
- wyjaśnienia oskarżonego (k.33, 51,198v),
- opinia kryminalistyczna (k. 122-124).

Oskarżony podczas postępowania przygotowawczego w trakcie pierwszego przesłuchania przyznał się do posiadania 2 kilogramów amfetaminy, odmówił złożenia wyjaśnień, podał jedynie, że nie chce wskazać od kogo nabył narkotyki (k.33). W trakcie posiedzenia w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania (k.51) przyznał się do posiadania ujawnionej u niego amfetaminy, nie przyznał się do zamiaru wprowadzenia jej do obrotu. Podał, że kupił ją w małej cenie, nie jest w stanie podać od kogo, bo było to na Dworcu Centralnym, a sprzedawcę poznał przypadkowo. Nabył tą amfetaminę na własne potrzeby, zażywał do 3 gram dziennie. W trakcie rozprawy (k.198v) przyznał się do posiadania substancji psychotropowej, nie przyznał się do tego, że chciał wprowadzić ją do obrotu, odmówił składania wyjaśnień. Odpowiadając na pytania, podał, że nie potrafi wyjaśnić po co kupił około 2 kilogramy amfetaminy, w tamtym okresie zażywał tą substancję psychotropową. Stwierdził, że nie chciał jej nikomu sprzedawać.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, gdyż są logiczne, rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w zeznaniach Z. M. (k.35v), protokole przeszukania (k.4-8) i opinii kryminalistycznej (k.122-124). Należy zwrócić uwagę, że oskarżony nie musi udowodnić okoliczności dla niego korzystnych, jak brak zamiaru wprowadzenia ujawnionej amfetaminy do obrotu, a oskarżyciel publiczny powinien udowodnić wszelkie okoliczności istotne do przypisania oskarżonemu zarzucanego mu czynu. Tymczasem Prokuratura nie przedstawiła obiektywnego dowodu, z którego wynikałoby, że oskarżony czynił przygotowania w celu wprowadzenia zabezpieczonej amfetaminy do obrotu. Ta okoliczność pozostaje jedynie w sferze domysłów, które nie mogą zastępować dowodów.

Z. M. zeznał (k.35v), iż od października 2015 r. mieszkał wspólnie z partnerką K. P. i jej bratem J. P.. Był obecny w mieszkaniu podczas przeszukania Policji, ale nie miał z nimi nic wspólnego.

Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, gdyż są logiczne, rzeczowe i znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego, protokole przeszukania (k.4-8) i protokole oględzin (k.17-18).

Opinia kryminalistyczna (k.122-124) jest jasna i pełna, sporządził ją biegły z dziedziny badań chemicznych, nie była kwestionowana przez strony, stąd stała się podstawą ustaleń faktycznych w sprawie.

Sporządzone w toku postępowania dokumenty wymienione na k. 198v-199 zostały sporządzone przez powołane do tego osoby, były sporządzone bezstronnie i obiektywnie, nie były kwestionowane przez strony, stąd stały się podstawą ustalenia stanu faktycznego.

Ustalony stan faktyczny stanowi spójną, logicznie uzasadnioną całość. Poszczególne wiarygodne dowody wzajemnie się uzupełniają i potwierdzają. Na podstawie tego stanu faktycznego wina i okoliczności czynu przypisanego oskarżonemu nie mogą budzić wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Obowiązująca w Polsce ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, przewiduje, że posiadanie środków odurzających jest dozwolone jedynie na potrzeby instytucji leczniczych i badawczych, jak stanowi art. 34 ust. 1 i art. 35 ust. 1 i 4 tej ustawy. Posiadanie środków odurzających przez osoby fizyczne jest natomiast zabronione, zabronione jest również uczestnictwo w obrocie środkami odurzającymi i ich sprzedaż innym osobom.

W wyniku przeszukania mieszkania zajmowanego przez oskarżonego ujawniono torbę foliową z zawartością trzech toreb, w których łącznie znajdowało się 1.932,89 gram amfetaminy (k.4-8,122-124). Ilość tego środka odurzającego wskazuje na to, że oskarżony mógł posiadać ją z zamiarem odsprzedaży. Jednak okoliczność ta nie może być przedmiotem domysłów, powinna być udowodniona wiarygodnymi dowodami. Oskarżyciel publiczny nie przedstawił żadnego dowodu wskazującego na to, że oskarżony czynił przygotowania by wprowadzić do obrotu choć część zabezpieczonej amfetaminy, oskarżony konsekwentnie do tego się nie przyznał (k.33,51,198v) i żaden świadek tego nie potwierdził. Możliwym jest przecież, że oskarżony zakupił na własne potrzeby około 2.000 amfetaminy, wychodząc z założenia, że kupno w cenie „hurtowej” było dla niego bardziej opłacalne, a nie musiał podejmować ryzyka zatrzymania przez Policję przy częstszych transakcjach mniejszych ilości amfetaminy. Należy uwzględnić, że ustawodawca w art. 57 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii odwołuje się do czynienia przygotowań do wprowadzenia środków odurzających w znacznej ilości do obrotu. Zgodnie z treścią art. 16 § 1 k.k. przygotowanie zachodzi wtedy, gdy sprawca w celu popełnienia czynu zabronionego podejmuje czynności mające stworzyć warunki do przedsięwzięcia czynu zmierzającego bezpośrednio do jego dokonania, w szczególności w tymże celu wchodzi w porozumieniu z inną osobą, uzyskuje lub przysposabia środki, zbiera informację lub sporządza plan działania. Przepis ten wymaga zatem, by oskarżony działał w celu dokonania czynu zabronionego i podejmował działania prowadzące do tego celu. Żaden przeprowadzony dowód nie potwierdza tymczasem by oskarżony miał taki zamiar i podjął jakąkolwiek czynność wykonawczą prowadzącą do jego dokonania.

W tej sytuacji okoliczność ta powinna być rozstrzygnięta zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 5 § 2 k.p.k., tzn. na korzyść oskarżonego i przy opisie czynu przypisanego należy pominąć działanie oskarżonego w zamiarze wprowadzenia do obrotu zabezpieczonej amfetaminy.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania uznać należy, że oskarżony posiadał zabezpieczoną ilość amfetaminy, czyli dopuścił się występku określonego w art. 62 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Niewątpliwie 1.932 gramy amfetaminy stanowi ilość znaczną, uwzględniając, że w obrocie „handlowym” występują „działki” po 0,5 grama lub jednym gramie. Można z tej ilości tej substancji osiągnąć porcje pozwalające odurzyć dużą ilość ludzi. W związku z tym należy zakwalifikować przypisany oskarżonemu czyn jako przestępstwo określone w art. 62 ust. 1 i 2 ww. Ustawy.

Stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu był znaczny, gdyż oskarżony posiadał 1.932 gram amfetaminy, co stanowi znaczną ilość działek najczęściej występującej w obrocie, mógł wskazać innym osobom, które by się o tym dowiedziały, że substancje psychotropowe są łatwo dostępne i zachęcić je do ich używania w przyszłości. Znaczny był stopień winy za udzielanie środków odurzających, gdyż oskarżony posiadał znaczną ilość amfetaminy, nabył ją w ilości „hurtowej” i zapewnił zysk sprzedawcy, zachęcając go do dalszego inwestowania w obrót środkami odurzającymi.

Oskarżony ma 22 lat, zdobył wykształcenie podstawowe, jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu, utrzymuje się z prac dorywczych i zarabiał około 2.000 złotych miesięcznie (oświadczenie z k. 192), nie był karany (k.182).

Uwzględniając wyżej omówiony stopień winy i społecznej szkodliwości czynu, a także warunki i właściwości osobiste oskarżonego uznać należy, że karą adekwatną, dostosowaną do stopnia społecznej szkodliwości i winy oskarżonego oraz zdolną przekonać go do przestrzegania porządku prawnego w przyszłości powinna być kara 1 roku pozbawienia wolności.

Oskarżony nie był karany (k.182), ma obecnie 22 lata, czyli celem postępowania powinno być przede wszystkim wskazanie mu właściwych wzorców i wychowanie go do odpowiedzialnego podejmowania ról społecznych w przyszłości. Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd warunkowo zawiesił wykonanie wymierzonej kary na okres 3 lat próby. By wzmocnić wychowawcze oddziaływanie wyroku, Sąd zobowiązał oskarżonego do wykonywania pracy zarobkowej, nauki lub przygotowania do zawodu, a także oddał go pod dozór kuratora.

Oskarżony pracuje dorywczo i nie ma nikogo na utrzymaniu, będzie mógł zatem zwrócić część kosztów sądowych w kwocie 4.000 złotych. Uwzględniając, iż dochody oskarżonego nie pozwalają na uiszczenie całości kosztów, które wyniosły łącznie 9.634,83 złotych, Sąd zwolnił go z obowiązku zwrotu pozostałej części kosztów sądowych i przejął ją na rzecz Skarbu Państwa.